

GEORGICON III

talis Amyclaei domitus Pollucis habenis
 Cyllarus et, quorum Grai meminere poetae, 90
 Martis equi biuges et magni currus Achilli.
 talis et ipse iubam ceruice effundit equina
 coniugis aduentu pernix Saturnus, et altum
 Pelion hinnitu fugiens impleuit acuto.

Hunc quoque, ubi aut morbo grauis aut iam segnior annis
 deficit, abde domo, nec turpi ignosce senectae. 96

frigidus in Venerem senior, frustra que laborem
 ingratum trahit, et, si quando ad proelia uentum est,
 ut quondam in stipulis magnus sine uiribus ignis,
 incassum furit. ergo animos aeuumque notabis 100

praecipue: hinc alias artis prolemque parentum
 et quis cuique dolor uicto, quae gloria palmae.
 nonne uides, cum praecipiti certamine campum
 corripuere, ruuntque effusi carcere currus,
 cum spes adrectae iuuenum, exsultantiaque haurit 105

corda pauor pulsans? illi instant uerbere torto
 et proni dant lora, uolat ui feruidus axis;
 iamque humiles iamque elati sublime uidentur
 aëra per uacuum ferri atque adsurgere in auras.

nec mora nec requies; at fuluae nimbus harenae 110
 tollitur, umescunt spumis flatuque sequentum:
 tantus amor laudum, tantae est uictoria curae.

primus Ericthonius currus et quattuor ausus
 iungere equos rapidusque rotis insistere uictor.

frena Pelethronii Lapithae gyrosque dedere 115
 impositi dorso, atque equitem docuere sub armis
 insultare solo et gressus glomerare superbos.

aequus uterque labor, aequae iuuenemque magistri
 exquirunt calidumque animis et cursibus acrem,
 quamuis saepe fuga uersos ille egerit hostis 120